

PONIEDZIAŁEK 4 MAJA 1931

Gazeta Białostocka

GAZETA 10 DNI! BIAŁOSTOCKA

DZIENNIK ILUSTROWANY

Egzemplarz obowiązkowy

Warszawa święciła uroczystość 140 rocznicę uchwalenia Konstytucji 3-go maja

Stolica obchodziła uroczystość 140 rocznice konstytucji. 3 Maja już od rana panował na ulicach odświetny lustrój. Domy udekorowane były flagami o barwach narodowych.

Ulicami Warszawy przeciągały się oddziały wojska i przysposobienia wojskowego, podążające z orkiestrami w stronę placu Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Jak rokrocznie uroczystości rozpoczęły się uroczystości w kościołach wszystkich wyznań. Na nabożeństwie w katedrze św. Jana obecni byli przedstawiciele władz i tłumy publiczności.

Tymczasem na Placu Marszałka Józefa Piłsudskiego ustawiały się oddziały wojskowe. Około godziny jedenastej poczeli przybywać samochodami i zajmować miejsca

na trybunach przedstawiciele rządu i dyplomacji. Powszechna uwagę zwracała

barwne mundury attaches wojskowych.

Na krótko przed godziną 11-tą, generał Wróblewski dokonał przeglądu oddziałów wojskowych, ustawionych na placu Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Punktualnie o godz. 11-ej przybył na plac wice minister spraw wojskowych, gen. Daniel Konarzewski, odebrał raport od gen. Wróblewskiego, po czym przy dźwiękach hymnu narodowego dokonał przeglądu oddziałów wojskowych.

Po przeglądzie nastąpiła defilada, która gen. Konarzewski odbierał na specjalnej trybunie. Po lewej stronie trybuny stanęli członkowie rządu z wicemin. Pierackim na czele, po prawej attaches wojskowi.

Przemarszerujące oddziały witane były oklaskami przez tłumy publiczności.

Popołudniu odbył się uroczysty odpoczątek w Domu Żołnierza, wieczorem zaś uroczyste przedstawienie w Teatrze Wielkim.

Święto 3-go maja w stolicy

Wiceminister spraw wojskowych gen. dyw. Daniel Konarzewski dokonywał konno przeglądu zebranych oddziałów wojskowych.

10-lecie walk o polskość Śląska Uroczystości w Katowicach

KATOWICE, 3.5. — Uroczystości dzisiejsze z okazji rocznicy Konstytucji Trzeciego Maja i 10-lecia powstania górnospiskiego miały przebieg niezwykle podniosły i imponujący.

Całą ubiegłą noc używali miałości przemarsze oddziałów powstańczych i strzeleckich.

O godz. 9-ej rano na obszernym placu przed gmachem wojewódzkim ustawili się w karnym ordynku oddziały garnizonu katowickiego i królewsko-huckiego, Związku powstańców, Strzelców, harcerzy, górników ze sztandarami i orkiestrami, a pozatem plac zaledły nieprzebrane masy ludności.

Przed rozpoczęciem Mszy polowej przybył przedstawiciel Marszałka

ka Piłsudskiego, inspektor armii, gen. Berbecki.

W chwile potem na plac rewii przybyli członkowie Rządu z p. premierem Sławkiem na czele, marszałkowie Sejmu i Senatu, marszałek Sejmu Śląskiego Wony oraz przedstawiciele władz miejscowych.

O godz. 10-ej przybył p. Prezydent Rzeczypospolitej. Przy dźwiękach hymnu narodowego p. Prezydent przeszedł przed frontem oddziałów wojskowych, po czym zajął miejsce na przygotowanym podium przed ołtarzem polowym.

Po skończeniu nabożeństwa i defiladzie o godz. 12-ej w pol. p. Prezydent Rzeczypospolitej żegnany owacyjnie odjechał do Warszawy.

Przygotowania do wyborów w Rumunii

Rząd Jorgi zgłasza własną listę

BUKARESZT, 2.5. — Zarówno stronnictwo, jak i rząd ogłoszyły już swoje programy wyborcze. Kampania wyborcza będzie bardzo krótka, gdyż wybory odbędą się już w czerwcu.

Rząd złoży listę wyborczą pod hasłem „narodowej jedności”. Na

liście tej 60 procent mandatów zastrzeżonych będzie dla przedstawicieli niepolitycznych i zawodowych organizacji, zaś 40 proc. przypadnie przedstawicielom tych stronnictw, które zawarty z rządem pakt wyborczy.

Ograniczenie imigracji do Stanów Zjednoczonych

WASZYNGTON, 3.5. — B. wicekról Indii lord Irwin powrócił wzoraj do Londynu, witany uroczystie przez przedstawiciela króla i premiera, członków rządu i angielskich członków konferencji okrągłego stołu.

WASZYNGTON, 3.5. — Departament stanu na podstawie sprawozdań konsularnych ogłasza, że w miesiącu marca konsulaty amerykańskie znajdujące się w najważniejszych państwach obcych wydały zaledwie 656 wiz, redukując w ten sposób emigrację w 95 proc.

Wizyta marynarki angielskiej w niemieckim porcie

LONDYN, 3.5. — Admiralicja angielska zapowiada, że w związku z zaproszeniem wystosowanym przez Niemcy, dwa krażowniki angielskie odwiedzą Kiel, w czasie letniego rejsu po morzu Bałtyckiem.

Wizyta będzie miała charakter nieoficjalny.

Walka Bawarii z hitleryzmem

BERLIN, 3.5. — Rząd bawarski w wyniku śledztwa, które dało sensacyjne wyniki zarządził rigowanie nauczycieli hitlerowskich, głoszących skrajna walkę rasową, przeczących prawom rodzinnych wobec dzieci i odmawiających związkom religijnym wpływu na wychowanie.

Nieużyły start do Grenlandii

REIKJAVIK, 3.5. — Pilot Arenberg usiłował wstartować do dalszego lotu ku Grenlandii, jednak z powodu defektu motoru, musiał zawrócić na lotnisko, skąd startował.

Płatowiec Arenberga przystosowany jest特别 do lotów w krajach polarnych i ma wspomagać wielką ekspedycję naukową, wyznaczoną celem badania Grenlandii.

Obniżenie dżet poselskich w Belgii

BRUKSELÄ, 3.5. — Parlament belgijski przyjął 92 głosami przeciwko 75 uchwał zmniejszającej dżety poselskie o 10%.

Dr. Schacht na widowni

BERLIN, 3.5. — Rząd Rzeszy zarządził śledztwo w sprawie zarzutów zawartych w książce dr. Schachta przeciwko rządom niemieckiemu w związku z planem Younga.

W poszukiwaniu zamaskowanych morderców kapitana i sierżanta

Zacięta walka z bandytami w pędzącym pociągu

ŁUCK. 3.5. Sekcja zwłok kpt. Lopatki i sierżanta Broka już się odbyła i wykazała, że obaj otrzymali oni po trzy kulę z rewolwerów, poza tym kapitan Lopatko miał trzy rany na głowie zadane uderzeniami tępem narzedziem.

Podarte ubranie świadczy, że zamordowani stoczyli ze swymi mordercami ciężką walkę przed śmiercią. Zwiaski w dniu dzisiejszym przewieziono do Sarn.

Zamach bombowy na japońskiego ministra

LONDYN. 3.5. — Jak donoszą z Tokio, w mieszkaniu japońskiego ministra finansów wybuchła w sobotę bomba, która jednak nie wyrządziła większych szkód. W związku z zamachem aresztowała policja tokijska 14 osób.

Władze przypuszczają, że zamach nie miał podłożą politycznego, lecz został dokonany z inicjatywy osób niezadowolonych z polityki podatkowej ministra. (rs).

Kobiece demonstracje w Egipcie

KAIR. 3.5. — Feministki egipskie zorganizowały pochód kobiet, który wdarł się na dziedziniec ministerstwa spraw wewnętrznych wznosząc przeciwrządu okrzyki

Policja zamknęła wyjścia i dokonała licznych aresztowań wśród manifestujących kobiet.

Pożar w „Żegludze Polskiej”

KRAKÓW. 3.5. — Ubiegły noc wybuchł groźny pożar w składach „Żeglugi Polskiej” przy ul. Podgórkiewego nad bulwarem wiślanym. Ogień powstał od żelaznego piecyka. Spaliły się składy drzewa i węgla.

Dzięki ofiarnej pracy straży ogniowej udało się ocalić położony obok skład z benzyną. Szkody bardzo znaczne.

Węgiel polski na rynkach skandynawskich

KATOWICE. 3.5. — Tel. wl. — Jak się dowiadujemy, polski węglowy otrzymał ze skandynawskiego związku importatorów węgla, organizacji skupiającej związki importatorów węgla Danii, Szwecji, Norwegii i Finlandii i reprezentującej ponad 90 procent ogólnego importu węgla na rynki skandynawskie, propozycję, zmierzającą do uregulowania zbytu węgla na tych rynkach.

Fakt ten zasługuje na podkreślenie z uwagi na to, że węgiel polski zdobywa niejako prawo do rynków skandynawskich.

Propozycje importatorów skandynawskich bada obecnie ogólnopolska Komisja Węglowa. (W).

W wagonie kolejowym, gdzie dokonano morderstwa znaleźliśmy brodę sztuczną, służącą do charakteryzowania się oraz

przepaski na oczy w rodzaju masek, co świadczyło, że bandyci byli ucharakteryzowani.

Stady w lesie, gdzie znaleziono pomordowanych, świadczyły, że bandytów było kilku, czterech lub pięciu.

Siedziby prowadzone są w dwóch kierunkach: mianowicie napadu rabunkowego i w kierunku zamachu politycznego, istnieją bowiem pewne poszukiwania, które mogły wskazywać, że zbrodnia jest dziełem jakiegoś bandy sabotażystów.

Marynarz Jerzyk przed sądem apelacyjnym

GDANSK. 3.5. — Wczoraj rozpoczęła się rozprawa apelacyjna w sprawie Jezyka. Od początku procesu byli obecni: dżekas korpusu konsularnego w Gdańsku, Koch, urzędnicy sekretariatu Ligi Narodów, przedstawiciele generalnego komisariatu R. Pa. oraz senator sprawiedliwości Dumont.

Okolo południa przybył szef sekretariatu wysokiego komisarza Ligi Narodów, Justiani.

Przewód sądowy był prowadzony bardzo szczegółowo. Powołano szereg nowych świadków zarówno ze strony oskarżenia jak i obrony.

Po zakończeniu przewodu sądowego w sprawie Jezyka i po wygłoszeniu przemówień przez obrońcę i prokuratora, sąd po dłuższej naradzie postanowił o godz. 12-ej w nocy ogłosić wynik za tydzień, t. i. dn. 9 maja r. b.

MARKIZ GRAVINA na urlopie

GDANSK. 3.5. — Dziś o godz. 12 w południe wyjechał na dłuższy urlop do Włoch wysoki komisarz Ligi Narodów w Gdańsku markiz Gravina.

Podeczas podróży zatrzyma się w poniedziałek na kilka dni w Genui, dokąd powróci znowu na początek sesji Rady Ligi Narodów. (PAT).

Protestantyzm a republika hiszpańska

PARYŻ. 3.5. — Międzynarodowy komitet propagandy protestanckiej w Hiszpanii, zebrał się w Paryżu na naradę przy bardzo licznym udziale delegatów. Mówcy wskazywali na konieczność wykorzystania powrotu republikańskiego w Hiszpanii dla wywalczania w tym kraju większego znaczenia dla protestantyzmu.

Bardzo powodny dzień

Już we wczesnych rannych godzinach zauważały się dobra pogoda.

Nieco energią i ciepła życia poczuje się potegować w ciągu dnia.

Około godz. 14 nastąpiło pewne pogorszenie sytuacji. Obrosz poinformował, że powiedziała się dodatkowo, z wieczoru motorem przyniesie nieoczekiwane zmiany, na lepsze, nowe możliwości i perspektywy.

Obchód 3 maja w Krakowie 100.000 osób wzięło udział w uroczystościach

KRAKÓW. 3.5. — Dzisiejsze uroczystości Trzeciego Maja w Krakowie przy pięknej pogodzie wypadły niezwykle imponująco. Uroczystości rozpoczęły się Msza pontyfikalna w katedrze na Wawelu.

Po nabożeństwie w katedrze przedstawiciele władz państwowych, wojskowości i miejskich udały się na błonia, gdzie wysłuchali mszy polowej przed specjalnie ustanowionym ołtarzem. Prezydenta Rzeczypospolitej zastępował wice-

wojewoda dr. Bieli.

Po nabożeństwie odbyła się wspaniała defilada wojska i przespołeczeństwa wojskowego. W uroczystościach na błoniach wzięło udział przeszło 100.000 osób.

Popołudnia odbywały się akademie w rozmaitych ośrodkach, stowarzyszeniach kulturalnych i oświatowych, a pod wieczór na rynku krakowskim poraz pierwszy urządzone wielka zabawa ludowa.

„Zimny fuz” na marzenia niemieckie Prezydent Hoover przed unij planu Yunga

BERLIN. 3.5. — Niemile podzielały na rządowe koła niemieckie wiadomość, że prezydent Hoover oświadczył przedstawicielom prasy, iż wszelkie propozycje i rezolucje parlamentu odnoszące się do ewentualnych zniżek celnych i rewizji długów, „puścić mino uszu”.

Wiadomość ta dotyczy w pierwszym rzędzie Niemcy, które mają złudne nadzieję na rychłą rewizję planu Yunga.

Oświadczenie Hoovera jest, jak pisze stosznie jeden z dzienników „zimnym tuszem”.

Własna służba lotnicza kolei Obrady militarnego związku niemieckiego

BERLIN. 3.5. — Od wczoraj odbywały się w Berlinie t. z. Flack-Verein. Cele tego związku wyjaśnia jego niezwykła nazwa „Flack”, która jest skrótem słów Flugzeug - Abwehr - Kanone (dział przeciwlotnicze).

Obrady zorganizowane przez Flack-Verein z Szczecina referatem na temat organizacji ochrony obiektów i linii kolejowych przed atakami lotniczymi.

Ową kolejową ochronę lotniczą należy, zdaniem referenta, zorganizować skrupulatnie już dzisiaj w czasie pokazu.

Zasady bezpieczeństwa kolejowej nie będzie można przerwać nawet w razie niebezpieczeństwa ataków lotniczych.

Zasady bezpieczeństwa kolejowej i dworce, przed okiem czyhającego w górze wroga.

Katastrofa w kopalni węgla Sześciu górników odciętych od świata

BRUKSEL. 3.5. — W miejscowości Horn Wasmes nastąpił wybuch węgla.

Na głębokości 900 metrów zawiązały się korytarze, przyczem w odciętej kompletnie od świata galerii pozostało 6 górników.

Akcja ratunkowa trwa, niema jednak nadziei, aby dotrzeć do zasypanych wcześniej, jak za dwa dni.

Z zasypanym udało się skomunikować. Sa oni zdrowi, ale, istnieje jednak obawa, że zagraża im zatrucie gazami.

W kopalni, w której zdarzył się wypadek pracuje wiele Polaków.

Dotąd nie udało się skonstatować, czy wśród zasypanych są górnicy polscy.

Mendala przedstawienie teatralne w Kruszwicy Rwanturniczy zespół aktorski aresztowany przez policję

KRUSZWICA. 3.5. — Wczoraj przyjechał do Kruszwicy wędrowny teatr z okolicy Włocławka, który w hali sale zapowiedział odegranie „Słów Państwiskich”.

Zainteresowanie jednak moreza było tak małe, że o godz. 8-tej wieczorem na dość dużej sali znajdowały się tylko dwie panie, które cierpliwie czekały do godz. 10-tej wieczorem na rozpoczęcie przedstawienia. W końcu jednak, nie mogąc się doczekać, na interwencję policji otrzymały z powrotem pieniężne mandaty za bilety wstępu,

Po tem mendalem przedstawieniu zgłosili aktorzy udali się do pobliskiego probostwa, gdzie od ksiedza prałata Schoelbora zazdrali kolację i noclegu. Ta dziwna wizyta o godz. 12-tej w nocy spotkała się z odmową ze strony prałata.

Odnowa wywołała nieślychanie oburzenie wśród aktorów, którzy obrzucili prałata ślekiem wyzwisk. Zawieszona telefonicznie policja osadziła cały zespół w hali 7 osób w areszcie.

„ŻYJĄCY UMARŁY”

Niesamowite misterja w buddyjskiej świątyni

Korespondent „Berliner Tageblatt”, p. Lilius, opowiada nader ciekawe szczegóły o misterjach, jakie się odbywają co rok w świątyni lamów w Pekinie. Misterja te przedstawiają

zmarłych chwstanie zmarłego i noszą z tego powodu nazwę „światła żywiącego umarłego”.

P. Lilius w przebraniu chińskim i w towarzystwie przekupionego przez siebie mnicha, był obecny na tych misterjach.

Misterja odbywały się w dużej sali, gdzie było zebranych około 300 mnichów i lamów. Na sali znajdowały się również i kobiety. Koło jednej ze ścian sali stał duży ołtarz ze

światła stawia czarnego Buddy, a naprzeciwko — tron głównego lamy.

Przez drzwi, ukryte poza tronem, wszedł do sali główny lama, ustawiony w żółte ubranie.

Berlem, zdobionem świętami obramami pawimi, dał znak do rozpoczęcia liturgii.

Minisi zaczęli śpiewać; śpiewom towarzyszy głęboki, metaliczny dźwięk gongu.

Wonny dym unosił się gestem kiebami z umieszczonej na sali kadzielnic.

Śpiew mnichów wnet się urwał; jedynie jeszcze

główny lama śpiewał w dalszym ciągu przy akompaniamencie bebnań 8 mnichów wniosło trumne ze zmarłym.

Trumne ustawiono przed ołtarzem i wszyscy obecni pochyli głowy; znowu rozpoczęła się liturgia, podczas której potęgowały się coraz bardziej głosy i uderzenia w gong i bębny.

Nagle zmarły drgnął... poruszył powiekami.

Dziennikarz nie wierzył własnym oczom i myślał, że widzi wśmie i dla przekonania się, że rzecz dzieje się w rzeczywistości, sknął sobie reku; z przerąbeniem zobaczył on następnie, jak zmarły podniósł reku i poruszył ją.

Usiadł powoli, podniósł się i podszedł do ołtarza; tam, na stopniach ołtarza, sklął i odmówił modlitwy. W tej chwili krzyk histeryczny kobiet, której nerwy nie

wyttrzymały, przeszył powietrze. Po pewnym czasie żyjący umarły podniósł się od ołtarza, poszedł znów do swej trumny, położył się w niej i już znów, jak przedtem,

leżał martwy.

W tej chwili skończyła się liturgia.

Żale pod adresem rządu na formularzu spisu ludności

Ubiegły niedziela odbył się w Anglii spis ludności, który prawdopodobnie wykaże wzrost zaludnienia

o 2 i pół miliona

od czasu ostatniego spisu: 10 lat temu Wskazówki, jak należało wypełniać formularze, były podawane przez radio. Wszystko naogół poszło gładko. Jeden tylko obywatel wreszcie

odmówił wypełnienia

formularza

i wrócił go, wypisawszy na nim wprost jakies żale pod adresem rządu.

Pozatem funkcjonariusze, których zadaniem jest wręczanie i odbieranie formularzy, porozumiewają się w każdym poszczególnym wypadku z głową go-

R. Lilius opowiedział licznym uczonym o tem tajemniczem zajściu; jeden z nich oświadczył mu, że miała tu miejsce katastrofa, a drugi dał jakieś inne objaśnienie. Mimo to tajemnica opisanego wyżej misterium pozostaje dla jego świadka naocznego dotychczas nie rozwiązana.

Pisarze angielscy będą bejkować Nagrodę Nobla

Wśród braci pisarskich w Anglii panuje

wielkie wzburzenie z powodu przyznania tegorocznej literackiej nagrody Nobla pisarzowi amerykańskiemu Sinclairowi Lewisowi, z nominowaniem angielskiego kandydata, Tomaśa Hardiego. Znany angielski krytyk i dramaturg John Ervine, stoi na czele akcji, mającej na celu propagowanie w Anglii nastroju wrogiego przeciw nagrodzie Nobla. Podobno propagowana jest myśl, by pisarze angielscy w razie przyznania któremu z nich nagrody, odrzuciły ja.

Czytajcie! Przegląd Sportowy!

Słipi czytają bez trudu elektrycznie drukowane książki

Bookowy wynalazek, dokonany świeżo w Ameryce, pozwoli od niedawno odczytywać swobodnie

Na światowym zjeździe pracy

niewidomych, w Ameryce, gdzie demonstrowano ten wynalazek, jedna z ślepych dziewcząt czytała przy jego pomocy gazetę z szybkością

20 słów na minutę.

Wynalazek jest pomysłowa kombinacja cewek fotoelektrycznych, czułych na promień światłowy, ze specjalnym przyrządem, który bodźce światłowe zamienia na siłę elektryczną i zapomocą niej wybija na cienkim arkuszu aluminiowym wypukłe litery, dostępne dla niewidomych czytelnika.

Arkusz taki albo można przechować na wieczne czasy, albo wygładzić przez przepuszczenie przez walce.

Poczem można go użyć ponownie. Przyrząd amerykański nazywa się wizagrafem i jest już w handlu w Stanach Zjednoczonych.

Każdy ma prawo głosu

NOTATNIK SKARG Józefa Gawędy

KIEDY MAZ ŻONE ZANIEDBUJE...

Z głębi umęczonego, biednego serca kobiety, niedocienianej, czy nierożumianej przez męża płynie potężna skarga:

„Jestem mężatką, od lat dziesięciu mam dwie dzieci, które bardzo kocham. Się mi jedyna pociecha w mojem smutnym życiu. Ciągle zmartwieniem i lży w pozytyu z mężem doprowadzają mnie do rozpaczy. Mąż moi jest okropnie niezdany: o domu, o dzieciach i o mnie, nawet w chorobie nie słysze słowa po ciechty i rady, stale bawi poza domem, przychodzi do domu z koniecznością, aby zjeść i przespać się. Niema dla mnie nigdy słowa, domi-

mo, że nie bywa w domu i po dwa dni, a również nie interesuje się o dzieciach. Córka nasza ma 9 lat i chodzi do szkoły, więc obowiązkiem ojca zwrócić uwagę nietylko na wychowanie, lecz i na naukę, tymczasem mąż moi nie zapyta się nawet, czego się uczy i co umie.

Nie mogę się pogodzić z ta obojętnością, względem mnie i dzieci. Pierwsze lata naszego pożycia były spokojne, choć też nie były szczęśliwe, lecz ostatnie dwa lata są okropne, są dla mnie jedynie melancholia. Mąż moi nie rozmawia ze mną całymi miesiącami, tylko powie tyle, jeżeli potrzebuje się o coś zapytać i to jeszcze stara się wyrazić jaknajmniej słów, a tak zawsze milczy.

już dla siebie, nie żadam nic od życia, pomimo, iż mam 29 lat i nie znám go zupełnie, chciałabym tylko, by mąż moi traktował mnie jako człowieka i matkę dzieci, już nie jako żonę swą...

Wiec póki jeszcze kocham męża, chciałabym by się wrócił do mnie, byśmy mogli, żyjąc spokojnie wychować nasze dzieci. Napisalam Panu to wszystko i jestem szczęśliwa, że mogę się pożalić na swój los a może się zmienić?

A. S.

Z czarych kartek listu, ze zwykłym napożór codziennych trosk zahukanej przy gospodarstwie kobiecinie — przebija zagadzenie. Problem niedobranego małżeństwa. Czyżby niedobranego? A może to żona nie potrafi mężowi umilić pobytu w domu, nie potrafi go zająć.

Jak z tem walczyć?

Nieznana autorko listu, ukryta pod imię A. S. Czy nie ma Pani przypadkiem zwyczaju zamazywać męża, powracającego do domu po meczach pracy, ustawniczym narzekaniem i opowiadaniem tych rzeczy, które go męczą lub nie dają pojęcia?

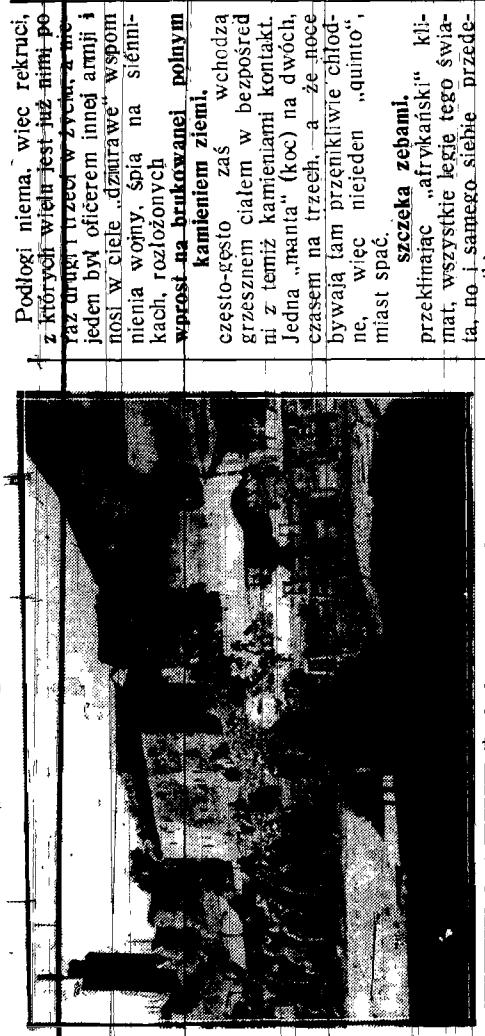
Widzi Pani, mężczyźni mają rodne usposobienia. Jeden interesuje się najmniejszym nawet drobiazgiem, dotyczącym gospodarstwa domowego i kuchni. Inny znów ma zainteresowania szersze. Ciągle wyrzuca, że zbyt mało się Pani zajmuje, o ile robi mu je Pani — odnosząc wręcz przeciwny skutek.

Nie twierdzę, bynajmniej, że ma Pani obowiązek sama wyłącznie starać się o wywołanie dobrego nastrój w domu, ale o ile kocha Pani męża i dom, należy iść na ustępstwa i liczyć się z takim a nie innym usposobieniem mężowskim.

A więc żadnych narzekan i utykań. Pogodna mina. Nicco założności i kokieterek w ubraniu. Czystość i porządek w mieszkaniu. A mąż coraz dłużej zacznie w nim prześladować i znadziecie Pani swoje drogi do porozumienia się

Piękno na żiemi

Wspomnienia Polaka z Legii Cudzoziemskiej w hiszpańskiem Marokku

Miasto Xauen, wybudowane w XIV w. przez Portugalczyków, gdzie przebywa na wywiecie legionistów — Polaków.

Chociaż mało kto w Polsce wie o tem, istnieje w Maroku nie tylko „Estranger”, ale i „hiszpańska Legia Cudzoziemska”. O czwierćwiecie, w tej Legii, tak, jak chyba zresztą we wszystkich armach tego świata, służący cierpi, walczą, żyje i ginie. Polak — tutaj — żołnierz z urodzenia, szukający wonnego chuchy na kęsku, który nie ma leju u siebie. Oddalony o tysiące kilometrów od ojczyzny, w wielkości wypadek bez nadziei na powrót, kraju swego jednak nie zapomina.

kochę go, testki za nim. Wobec twarzyszy obcej narodowości, nawet swoim krytykowana krajem, przeciwne, zawsze go będzie chwalić i wynosić, bo swoje Ojczyzne — Polskę.

To też i my ze swojej strony, gdy nie ma leju u siebie, jesteśmy, po hardo pośredzinach krajów, po bardzo dobrej lekarstwa, na których żołnierzy żołnierzy z Lejj francuskich. Zaangażowanych w biurach w-hungariańskich, po kolejnych przesiedlach, następne kolejne do Aleksandryjskiej, stąd zaś okresem przez Gibraltar do Ceuty (Afryka), gdzie znajduje się tak zw. „Representant de la Legion, czyli Dowództwo Legii. Tam „el quinto” (rekrut).

Zwany tak zawsze, chciabyż już przedtem, jak to się często między legionistami dziera, przeszły 15 lat w innych armach, zostało umundurowany. Początkiem odwiedzeniem mieściowej Dar — el — Riffien, położonej nad wybrzeżem morza Śródziemnego o 10 km. od Ceuty.

W Dar el Riffien, miesiąc po wielkim rocznictwie samochodem, nie mały, przykro — H. Sztasznym amerykańskim, który polował na dla uzyskania wywiadu. Wielki król filmu, however, zgodnie z codziennym jest całkiem zgoda niepozornym i bardzo skromnym. Twierdzi on, że jednym z jego celów przybycia do Londynu, jest sprawienie sobie kilku nowych ubrań.

Pewien właściciel samochodu siedząc sam przy kierownicy, Czech siedząc sam przy kierownicy, Czechów, butelek piwa, pleszki, Czech, Polak i Szkoł urządzili sklepikowa, wycieczkę. — W Londynie, każdy powinien być przyjemnością specjalnością ze swojej ojczyzny.

Anglik przyśnił ostrugi. Rosjanin puszek kawioru. Czech — to kilkanaście kamieniowych baraków, przyczepem do baraku, obliczonim na maximum 200 ludzi, przebywa często pieczętę i wiele.

Widok na kamieniony, gdzie pracują arsztanci z plutonu karnego.

Podległy niemu, więc rekruci, chcąc poddać się żadnym prawom, obowiązkom jednostki wojskowej, to... piekło. W głębi obiektu, kordonie przed-peleton wybiega jeden, byleki wszelki przejaw indywidualny, mierząc się niewielki, pokraczmy, dynecek, tym aparatem jest przypominającej ziemiankę — budynek, który zarzuca sobie na plecy cieczę, bo wyrechione trzydziestu klopotami plaski lub theuzego kamienia, wokół.

Około — niema. Niema legionisty, który przez czas swego pobytu w el Tercio, nie zawiązał z tym pluton de castigo e de trobajo. Kolo 4-ej rano, gdy cały obóz jest jeszcze połączony we ślinie, do wnętrza peletonu wchodzi kilka

bolesnej zdziomosći, Ci, którzy marzą o dalekich podrózach, o Airyce i służbie wojskowej w Legii Cudzoziemskiej; nich pamiętają, że el Terio, to jednocześnie „choćż postaci, Rozległa się wraszka „ribia” (wstawac), kilka kopnięć, by kioś był najbardziej wzorowy.

Wyszkolenie trwa około czterech miesięcy. W ciągu tego czasu „el quinto” zapoznaje się z wymaganiami hiszpańsko-arabskiej sztuki wojennej i... twardemi pieściami hiszpańskimi „cabos” (el caballero), właściących mu w ten niezawodny sposób: w tępą hiszpańsko - polsko - rosyjsko - niemiecko, czy wrzeszcze diabli wieża, jakiej narodowości głowę wszyskiem.

Wyszkolenie trwa około czterech miesięcy. W ciągu tego czasu „el quinto” zapoznaje się z wymaganiami hiszpańsko-arabskiej sztuki wojennej i... twardemi pieściami hiszpańskimi „cabos” (el caballero), właściących mu w ten niezawodny sposób: w tępą hiszpańsko - polsko - rosyjsko - niemiecko, czy wrzeszcze diabli wieża, jakiej narodowości głowę wszyskim.

Wyszkolenie trwa około czterech miesięcy. W ciągu tego czasu „el quinto” zapoznaje się z wymaganiami hiszpańsko-arabskiej sztuki wojennej i... twardemi pieściami hiszpańskimi „cabos” (el caballero), właściących mu w ten niezawodny sposób: w tępą hiszpańsko - polsko - rosyjsko - niemiecko, czy wrzeszcze diabli wieża, jakiej narodowości głowę wszyskim.

Wyszkolenie trwa około czterech miesięcy. W ciągu tego czasu „el quinto” zapoznaje się z wymaganiami hiszpańsko-arabskiej sztuki wojennej i... twardemi pieściami hiszpańskimi „cabos” (el caballero), właściących mu w ten niezawodny sposób: w tępą hiszpańsko - polsko - rosyjsko - niemiecko, czy wrzeszcze diabli wieża, jakiej narodowości głowę wszyskim.

Wyszkolenie trwa około czterech miesięcy. W ciągu tego czasu „el quinto” zapoznaje się z wymaganiami hiszpańsko-arabskiej sztuki wojennej i... twardemi pieściami hiszpańskimi „cabos” (el caballero), właściących mu w ten niezawodny sposób: w tępą hiszpańsko - polsko - rosyjsko - niemiecko, czy wrzeszcze diabli wieża, jakiej narodowości głowę wszyskim.

Wyszkolenie trwa około czterech miesięcy. W ciągu tego czasu „el quinto” zapoznaje się z wymaganiami hiszpańsko-arabskiej sztuki wojennej i... twardemi pieściami hiszpańskimi „cabos” (el caballero), właściących mu w ten niezawodny sposób: w tępą hiszpańsko - polsko - rosyjsko - niemiecko, czy wrzeszcze diabli wieża, jakiej narodowości głowę wszyskim.

Wyszkolenie trwa około czterech miesięcy. W ciągu tego czasu „el quinto” zapoznaje się z wymaganiami hiszpańsko-arabskiej sztuki wojennej i... twardemi pieściami hiszpańskimi „cabos” (el caballero), właściących mu w ten niezawodny sposób: w tępą hiszpańsko - polsko - rosyjsko - niemiecko, czy wrzeszcze diabli wieża, jakiej narodowości głowę wszyskim.

Wyszkolenie trwa około czterech miesięcy. W ciągu tego czasu „el quinto” zapoznaje się z wymaganiami hiszpańsko-arabskiej sztuki wojennej i... twardemi pieściami hiszpańskimi „cabos” (el caballero), właściących mu w ten niezawodny sposób: w tępą hiszpańsko - polsko - rosyjsko - niemiecko, czy wrzeszcze diabli wieża, jakiej narodowości głowę wszyskim.

Wyszkolenie trwa około czterech miesięcy. W ciągu tego czasu „el quinto” zapoznaje się z wymaganiami hiszpańsko-arabskiej sztuki wojennej i... twardemi pieściami hiszpańskimi „cabos” (el caballero), właściących mu w ten niezawodny sposób: w tępą hiszpańsko - polsko - rosyjsko - niemiecko, czy wrzeszcze diabli wieża, jakiej narodowości głowę wszyskim.

Wyszkolenie trwa około czterech miesięcy. W ciągu tego czasu „el quinto” zapoznaje się z wymaganiami hiszpańsko-arabskiej sztuki wojennej i... twardemi pieściami hiszpańskimi „cabos” (el caballero), właściących mu w ten niezawodny sposób: w tępą hiszpańsko - polsko - rosyjsko - niemiecko, czy wrzeszcze diabli wieża, jakiej narodowości głowę wszyskim.

Wyszkolenie trwa około czterech miesięcy. W ciągu tego czasu „el quinto” zapoznaje się z wymaganiami hiszpańsko-arabskiej sztuki wojennej i... twardemi pieściami hiszpańskimi „cabos” (el caballero), właściących mu w ten niezawodny sposób: w tępą hiszpańsko - polsko - rosyjsko - niemiecko, czy wrzeszcze diabli wieża, jakiej narodowości głowę wszyskim.

Wyszkolenie trwa około czterech miesięcy. W ciągu tego czasu „el quinto” zapoznaje się z wymaganiami hiszpańsko-arabskiej sztuki wojennej i... twardemi pieściami hiszpańskimi „cabos” (el caballero), właściących mu w ten niezawodny sposób: w tępą hiszpańsko - polsko - rosyjsko - niemiecko, czy wrzeszcze diabli wieża, jakiej narodowości głowę wszyskim.

Wyszkolenie trwa około czterech miesięcy. W ciągu tego czasu „el quinto” zapoznaje się z wymaganiami hiszpańsko-arabskiej sztuki wojennej i... twardemi pieściami hiszpańskimi „cabos” (el caballero), właściących mu w ten niezawodny sposób: w tępą hiszpańsko - polsko - rosyjsko - niemiecko, czy wrzeszcze diabli wieża, jakiej narodowości głowę wszyskim.

Wyszkolenie trwa około czterech miesięcy. W ciągu tego czasu „el quinto” zapoznaje się z wymaganiami hiszpańsko-arabskiej sztuki wojennej i... twardemi pieściami hiszpańskimi „cabos” (el caballero), właściących mu w ten niezawodny sposób: w tępą hiszpańsko - polsko - rosyjsko - niemiecko, czy wrzeszcze diabli wieża, jakiej narodowości głowę wszyskim.

Wyszkolenie trwa około czterech miesięcy. W ciągu tego czasu „el quinto” zapoznaje się z wymaganiami hiszpańsko-arabskiej sztuki wojennej i... twardemi pieściami hiszpańskimi „cabos” (el caballero), właściących mu w ten niezawodny sposób: w tępą hiszpańsko - polsko - rosyjsko - niemiecko, czy wrzeszcze diabli wieża, jakiej narodowości głowę wszyskim.

Wyszkolenie trwa około czterech miesięcy. W ciągu tego czasu „el quinto” zapoznaje się z wymaganiami hiszpańsko-arabskiej sztuki wojennej i... twardemi pieściami hiszpańskimi „cabos” (el caballero), właściących mu w ten niezawodny sposób: w tępą hiszpańsko - polsko - rosyjsko - niemiecko, czy wrzeszcze diabli wieża, jakiej narodowości głowę wszyskim.

Wyszkolenie trwa około czterech miesięcy. W ciągu tego czasu „el quinto” zapoznaje się z wymaganiami hiszpańsko-arabskiej sztuki wojennej i... twardemi pieściami hiszpańskimi „cabos” (el caballero), właściących mu w ten niezawodny sposób: w tępą hiszpańsko - polsko - rosyjsko - niemiecko, czy wrzeszcze diabli wieża, jakiej narodowości głowę wszyskim.

Wyszkolenie trwa około czterech miesięcy. W ciągu tego czasu „el quinto” zapoznaje się z wymaganiami hiszpańsko-arabskiej sztuki wojennej i... twardemi pieściami hiszpańskimi „cabos” (el caballero), właściących mu w ten niezawodny sposób: w tępą hiszpańsko - polsko - rosyjsko - niemiecko, czy wrzeszcze diabli wieża, jakiej narodowości głowę wszyskim.

Wyszkolenie trwa około czterech miesięcy. W ciągu tego czasu „el quinto” zapoznaje się z wymaganiami hiszpańsko-arabskiej sztuki wojennej i... twardemi pieściami hiszpańskimi „cabos” (el caballero), właściących mu w ten niezawodny sposób: w tępą hiszpańsko - polsko - rosyjsko - niemiecko, czy wrzeszcze diabli wieża, jakiej narodowości głowę wszyskim.

Wyszkolenie trwa około czterech miesięcy. W ciągu tego czasu „el quinto” zapoznaje się z wymaganiami hiszpańsko-arabskiej sztuki wojennej i... twardemi pieściami hiszpańskimi „cabos” (el caballero), właściących mu w ten niezawodny sposób: w tępą hiszpańsko - polsko - rosyjsko - niemiecko, czy wrzeszcze diabli wieża, jakiej narodowości głowę wszyskim.

Wyszkolenie trwa około czterech miesięcy. W ciągu tego czasu „el quinto” zapoznaje się z wymaganiami hiszpańsko-arabskiej sztuki wojennej i... twardemi pieściami hiszpańskimi „cabos” (el caballero), właściących mu w ten niezawodny sposób: w tępą hiszpańsko - polsko - rosyjsko - niemiecko, czy wrzeszcze diabli wieża, jakiej narodowości głowę wszyskim.

Wyszkolenie trwa około czterech miesięcy. W ciągu tego czasu „el quinto” zapoznaje się z wymaganiami hiszpańsko-arabskiej sztuki wojennej i... twardemi pieściami hiszpańskimi „cabos” (el caballero), właściących mu w ten niezawodny sposób: w tępą hiszpańsko - polsko - rosyjsko - niemiecko, czy wrzeszcze diabli wieża, jakiej narodowości głowę wszyskim.

Wyszkolenie trwa około czterech miesięcy. W ciągu tego czasu „el quinto” zapoznaje się z wymaganiami hiszpańsko-arabskiej sztuki wojennej i... twardemi pieściami hiszpańskimi „cabos” (el caballero), właściących mu w ten niezawodny sposób: w tępą hiszpańsko - polsko - rosyjsko - niemiecko, czy wrzeszcze diabli wieża, jakiej narodowości głowę wszyskim.

Wyszkolenie trwa około czterech miesięcy. W ciągu tego czasu „el quinto” zapoznaje się z wymaganiami hiszpańsko-arabskiej sztuki wojennej i... twardemi pieściami hiszpańskimi „cabos” (el caballero), właściących mu w ten niezawodny sposób: w tępą hiszpańsko - polsko - rosyjsko - niemiecko, czy wrzeszcze diabli wieża, jakiej narodowości głowę wszyskim.

Wyszkolenie trwa około czterech miesięcy. W ciągu tego czasu „el quinto” zapoznaje się z wymaganiami hiszpańsko-arabskiej sztuki wojennej i... twardemi pieściami hiszpańskimi „cabos” (el caballero), właściących mu w ten niezawodny sposób: w tępą hiszpańsko - polsko - rosyjsko - niemiecko, czy wrzeszcze diabli wieża, jakiej narodowości głowę wszyskim.

Podległy niemu, więc rekruci, chcąc poddać się żadnym prawom, obowiązkom jednostki wojskowej, to... piekło. W głębi obiektu, kordonie przed-peleton wybiega jeden, byleki wszelki, pokraczmy, dynecek, tym aparatem jest przypominającej ziemiankę — budynek, który zarzuca sobie na plecy cieczę, bo wyrechione trzydziestu klopotami plaski lub theuzego kamienia, wokół.

Już w biegum arsztanci — legionisci zarzucają sobie na plecy cieczę, bo wyrechione trzydziestu klopotami plaski lub theuzego kamienia, wokół.

Natychmiast jedni z arsztanci nie — spoczynek, t. i. od 4-ej rano do 9-ej wieczorem.

Natychmiast jedni z arsztanci nie — spoczynek, t. i. od 4-ej rano do 9-ej wieczorem.

Natychmiast jedni z arsztanci nie — spoczynek, t. i. od 4-ej rano do 9-ej wieczorem.

Natychmiast jedni z arsztanci nie — spoczynek, t. i. od 4-ej rano do 9-ej wieczorem.

Natychmiast jedni z arsztanci nie — spoczynek, t. i. od 4-ej rano do 9-ej wieczorem.

Natychmiast jedni z arsztanci nie — spoczynek, t. i. od 4-ej rano do 9-ej wieczorem.

Natychmiast jedni z arsztanci nie — spoczynek, t. i. od 4-ej rano do 9-ej wieczorem.

Natychmiast jedni z arsztanci nie — spoczynek, t. i. od 4-ej rano do 9-ej wieczorem.

Natychmiast jedni z arsztanci nie — spoczynek, t. i. od 4-ej rano do 9-ej wieczorem.

Natychmiast jedni z arsztanci nie — spoczynek, t. i. od 4-ej rano do 9-ej wieczorem.

Natychmiast jedni z arsztanci nie — spoczynek, t. i. od 4-ej rano do 9-ej wieczorem.

Natychmiast jedni z arsztanci nie — spoczynek, t. i. od 4-ej rano do 9-ej wieczorem.

Natychmiast jedni z arsztanci nie — spoczynek, t. i. od 4-ej rano do 9-ej wieczorem.

Natychmiast jedni z arsztanci nie — spoczynek, t. i. od 4-ej rano do 9-ej wieczorem.

Natychmiast jedni z arsztanci nie — spoczynek, t. i. od 4-ej rano do 9-ej wieczorem.

Natychmiast jedni z arsztanci nie — spoczynek, t. i. od 4-ej rano do 9-ej wieczorem.

Natychmiast jedni z arsztanci nie — spoczynek, t. i. od 4-ej rano do 9-ej wieczorem.

Natychmiast jedni z arsztanci nie — spoczynek, t. i. od 4-ej rano do 9-ej wieczorem.

Natychmiast jedni z arsztanci nie — spoczynek, t. i. od 4-ej rano do 9-ej wieczorem.

Natychmiast jedni z arsztanci nie — spoczynek, t. i. od 4-ej rano do 9-ej wieczorem.

Natychmiast jedni z arsztanci nie — spoczynek, t. i. od 4-ej rano do 9-ej wieczorem.

Natychmiast jedni z arsztanci nie — spoczynek, t. i. od 4-ej rano do 9-ej wieczorem.

Natychmiast jedni z arsztanci nie — spoczynek, t. i. od 4-ej rano do 9-ej wieczorem.

Natychmiast jedni z arsztanci nie —

Zona dwu mężów

Powieść z życia wyższych sier towarzyskich stolicy

DYPLOMATA ROSYJSKI

Nadkomisarz Przepiórkowski uchodził za bardzo srogiego służebstwa, a jednak i pod jego granatowym mundurem było serce dobrego człowieka.

— Czy mogę pożegnać się z córeczką? — zapytała go Zofia ze łzami w oczach.

Czyż mógł odmówić prośbie matki?

— Ależ, oczywiście, prosze pani — mruknął, nachmurzyszy brwi i nie patrząc jej w oczy. — Pan komisarz będzie musiał jednak asystować państwu... — Kodał, zwracając się do Kubiąka.

Jaworski wziął żonę pod ramię i wprowadził z pokoju. Za nim w odległości paru kroków, szedł Kubiąk.

Zabłysło światło w jednym z bocznych pokojów i Kubiąk ujrzał w małym kózeczku rozwidlrona głowę dziecka, spałco-ga z wielkim pluszowym niedźwiadkiem w objęciach.

Podkomisarz stanął przy drzwiach i odwróciwszy się tyłem do pokoju, dawał, że z zainteresowaniem ogląda barwny sztak na ścianie, przedstawiający wesołą zabawę dziecięcą.

Usłyszał jakiś gorący szepot, przerywany szlochaniem, odgłosy pocatunków i nagle w ciszę pokoju wpadł głośny płacz dziecka.

Przez cały ten czas myśl Kubiąka nie przestawała pracować. Jak wprawny zegarmistrz, który z małych kółeczek i śrubek układła precyzyjny mechanizm zegarowy, podkomisarz budował z drobnyci faktów i okoliczności wielki gmach zbrodni barona Hammera.

Spojrzał na zegarek. Czas leciał szybko, trzeba było oderwać matkę od dziecka...

— Przepraszam — rzekł, odwracając się od ściany. — Bardzo przepraszam, ale już musimy jechać...

Rozpaczałe kania Zofii targnęło jego nerwami.

Jaworski był błydy, jak kreda a wargi mu drżały ze wzruszenia.

Objawszy żonę wpół starał się delikatnie odciągnąć ją od kózeczka, gdzie dziecko, nic nie rozumiejące, co się wokół niego dzieje, zanosiło się płaczem.

Kubiąk podszedł do Jaworskiego i dłużawszy lekko jej ramienia, szepnął, schylając głowę pomiędzy nią i jej mężem.

— Niepotrzebnie pan tak rozpacz... Rozstaje się pani z córeczką nie na dłu-
go...

Spojrzała nań oczyma, pełnimi lez, w których ujrzał bezdenną rozpacz.

— Skąd pan wie? — szepnęła, a jakiś ledwie dostrzegalny blysk radości, czy nadziei przemknął w jej pięknych źreniach.

— Recze pani, że roziąka długo nie po-trwa... A nawet gdyby zaszała konieczność dłuższego przebywania pani poza domem, zrobię wszystko, aby mogła pani widywać się z dzieckiem.

Schwyciła go mocno za ręce, nieprzyjemnie wpijając się weń oczyma.

— Przyrzeka pan?

— Daje pani na to słowo... Lecz pan może musi mi w tem pomóc...

— W jaki sposób? — wyrwało się Ja-worskiemu szybkie pytanie.

— Pomówimy o tem później, proszę mi jednak wierzyć, że nie mam wątpliwości, że pani zabiła tego człowieka w ostatecznej konieczności...

W drzwiach stanął posterunkowy.

— Pan naczelnik chciał powiedzieć, że czeka pana komisarza... — zameldował.

Kubiąk zrobił ruch ręką w kierunku drzwi, zapraszając Jaworskich do wyjścia.

Poszli od razu jakby uspokojeni słowami podkomisarza.

Naczelnik Przepiórkowski stał już w hali, gotowy do wyjścia.

— Zabezpieczy pan trupa do rana, do czasu przybycia komisji —wrócił się do urzędnika policyjnego. — Do gabinetu niech nikt nie wchodzi, drzwi trzeba opieczać. No, jedźmy — dodał, widząc, że Jaworscy już się obrali.

Wsiadali właśnie do auta, gdy podbiegły do nich zdyszany lataj i podając Jaworskiemu małą walizeczkę, powiedział niepownym głosem:

— Spakowałem tutaj trochę rzeczy, panie dyrektorze, to, co zwykle pan dyrektor bierze ze sobą, kiedy wyjeżdża do Katowic.

— Dziękuję wam Stanisławie — odparł Jaworski. Wzruszenie tłumioło mu głos. — Niech Stanisław daje baczenie na dom i porozumie się w razie czego z moim sekretarzem. Pani i ja niedługo wrócimy...

— Dalby to Bóg! — szepnął służący, zatrząskując drzwiczkami samochodu, który po chwili ruszył i popędził przez pustą Aleję w stronę miasta.

Światło. Nad uśpioną Warszawą biegał się mroźny ranek. Skrystał śnieg pod stopami rządkich przechodniów gdzie — niegdyś przemknęła pusta uliczka, takówka, lub przeciągnięty wóz chłopski, dążący na targ.

Z jednej z lawek w Alejach Ujazdowskich podniosła sięakaś postać kobieca, ubrana w kosztowne futro i z trudem stojąc z siebie nogami, podążała w stronę miasta.

Na twarzy jej, ładnej bezsprzecznie i młodziej feszcze, widać było śmiertelne znudzenie. Zdziębnięta skóra rysowała wyraźnie moc zmarszczek, które wystąpiły z podzeschniętej i startej szpiniki.

Któzby poznał w tej kobiecie, idąc szybko pustemi ulicami śpiącego miasta Wolską vel Bagińską!...

Tak, była to ta sama elegancka kobieta, która jeszcze kilkadziesiąt godzin temu czarowała swą urodą i wdziękiem porywającej kobiecości setki mężczyzn, w kąsie sopockiem, rozpalając w ich oczach ogień pozałatwnej rumieniści.

Szła szybko, starając się rozgrzać ziębiące członki.

Nie zdawała sobie zupełnie sprawy z tego, ile czasu przeszędziała na zimnej lawce w cieniu starych drzew. Musiało to być bardzo długo; może spędziła tam całą noc...

Teraz, idąc w kierunku dworca, nie myślała o niczym innym, jak tylko o cieple i odpoczynku.

Sprawdziła zawartość swojej torbki. Było tam jeszcze trochę pieniędzy. Przy oszczędzeniu ich wydawaniu, mogła nie trąszyć się o nie przez tydzień... co najmniej.

Lecz nie pieniadze zaprzatały teraz wszystkie jej myśli. Doprowadzała ją do rozpoczętej świadomości, że nie ma kata, gdzieby mogła odpocząć, bodaj parę godzin i przyjść do siebie.

Każdy spotkany na rogu ulicy policjant napełniał ją strachem, czuła na sobie jego badawczy wzrok i w uszach jej brzmiał już za każdym razem groźne słowa:

— Aresztuje pani!

Przyśpieszała kroku i nie oglądając się za siebie, szła naprzód, niezatrzymywana przez nikogo.

— Żeby choć szklankę herbaty móc dostarczyć! — wylo w niej uparte pragnienie ziębiennego ciała — i usiąść w cieple...

Do hotelu iść nie mogła. Samotnej kobiecie nie zamknują nigdzie bez paszportu, a ona przecież nie miała paszportu, a gdyby go nawet nie zostawiła w swym pokoju hotelowym w Sopocie — mógłby ją tylko zaszkodzić.

Coby dala teraz za to, żeby się nie nazwać Wolską... — Janina Wolska — powtarzała z nienawiścią te dwa słowa, które odbierały jej możliwość życia.

Pójść na dworzec i tam w bufecie napić się herbaty i coś zjeść? Nie, to zbyt ryzykowne... Tam policja jest podwójnie czekają... Więc co robić, co robić?!

Czuła się jak dziki zwierz, osaczony przez naganke, dla którego niema już nigdzie ratunku, na którego z poza każdego krzaku wycelowana jest lufa.

Nagle przypomniła sobie, że tutu przy dworcu jest kawiarenka, która otwierała bardzo wcześnie rankiem.

— Pójde do „Turka” — ucieszyła się tą myślą i po paru minutach wchodziła już do sklepu, z którego buchnęło na nią ciepło i zapachem świeżego pieczywa.

Usiadła w kąciku i zamówiwszy kawę z bułeczkami, dyskretnie doprowadzała wygląd swej twarzy do porządku.

W pewnej chwili poczuła na sobie czynny wzrok i bezwiednie odwróciła głowę.

Oczy jej spotkały się z przenikliwym spojrzeniem jakiegoś mężczyzny, który siedział opodal.

Ciemny brunet, o twarzy pociąglej, trochę zaokrąglonej i pofałdowanej, mógł mieć lat 45, lub coś kolo tego. Pod rozpiętem futrem z karakulowym kołnierzem można było dostrzec, że mężczyzna ten ubrany był we frak.

Patił papierosa, trzymając go w ręce, na której polyskiwał olbrzymi brylant w pierścieniu.

Mężczyzna ten nie spuszczał z niej wzroku. Oczy jego, mimo ciepła zmęczenia, jaki na nich osiągnął, miały blask siły i pewności siebie.

Myśl szybka, jak błyskawica a pełna rezygnacji i słabości, jak lot postrzelonego ptaka, przemknęła jej przez głowę.

Uśmiechnęła się do nieznajomego. Serce w niej zabiło gwałtownie.

Mężczyzna wstał od stolika i podszedł do niej:

— Pani pozwoli? Nazywam się Kalinkin, Walerian Mitrofanowicz Kalinkin, dyplomata — powiedział zła polsczyzna, wymawiając słowa z silnym akcentem rosyjskim.

Dalszy ciąg w numerze kolejnym.

Najbogatszy człowiek świata, władca legendarnych skarbów maharadża Haiderabad usługuje swym żonom

Najbogatzym człowiekiem na świecie jest niewątpliwie maharadża Haiderabdu Nizam, którego majątek wynosi

coś około 5 miliardów złotych. Samo złoto, przechowywane w jego skarbcu, ma wartość około 1 i pół milarda, a na porządkowaniu kosztowności dwaj sprawdzeni z Londynu specjalści spodzili pełne dwa lata.

Nizam jest jednym z najpotężniejszych maharadżów Indii i panuje nad ludnością liczącą 13 milionów główek. Tradycja zabrania mu opuszczać kraju, życie bowiem jego jest zbyt cenne by mu je wolno było narażać na rzekome niebezpieczeństwa podróży zagranicznej.

W podróżach swych po Indiach otoczony jest ten władca nieprawdopodobnym przepychem.

Kiedy np. przed dwoma laty udał się do Nowego Delhi, jego specjalny pociąg składał się z 22 wagonów pulmanowskich, a bagaż został wytransportowany naprzód na czterech specjalnych pociągach. Jeden z tych pociągów wyładowany był wyłącznie samochodami, których Nizam, wielki przyjaciel sportu środkowego, posiada około 400, przeważnie

drogich limuzyn.

Dochody bieżące tego nabab wynoszą rocznie około 100

milionów złotych, a w roku 1929 skarbiec jego był tak pełniony, że maharadża musiał częścią gotówki powierzyć angielskiemu bankowi państwowemu w Indiach.

Osobiście Nizam nie prowadzi wystawnego życia i ubiorom swoim nie różni się od swych dworzan.

Wydaje jednak wiele pieniędzy na

wspaniałe budowle, w których się lubi.

Niedawno wykończono dla niego pałac w Nowym Delhi, który zawiera 60 komnat mieszkalnych, a kosztował około 5 milionów złotych. W pałacu tym wszyskie

podłogi wyłożone są guma, aby stumieć odgłos kroków służby.

Jako mahometanin, indyjski

ten monarcha ma kilka żon, które otaczają wielką czułością. Po- dobowo nieraz

sam im usługuje do stołu.

Dorośli jego synowie odbywają obecnie podróż naukową i turystyczną po Europie w towarzystwie guvernera Anglia.

W danej chwili bawią w Londynie, gdzie otaczają się wiekiem przepychem.

Hordy nieletnich zbrodniarzy prześlądują wsie niemieckie

Policja berlińska jest w prawdziwym kłopocie wobec wzmagającej się z dnia na dzień liczby zbrodniczych organizacji młodzieży.

Zaczęło się to właściwie od zupełnie niewinnego zamilowania do wspólnych

dłuższych wycieczek pieszych.

W tym celu tworzyły się związki, które wędrowały nierzaz tygodniami po kraju.

Wnet jednak pozostawiona bez nadzoru młodzież wypaczyła te zdrowa w zasadzie myśl i organizacje, t. zw. „Ptaków wędrownych” („Wandervögel”) zamieniły się w jakieś

dzikie bandy, które staczą z sobą krwawe bójki.

Ubiegły niedzieli bandy te po raz pierwszy w tym roku wyruszyły oficjalnie z muzyką i sztandarami. Są one zmieniawdzone przez

ludność wiejską, która uważa je za prawdziwą plagę, gdyż dzikusy

niszczą i kradną wszystko,

co im pod rękę podpadnie.

Chłopcy wędrują pospolu z dziewczętami i wyruszają z domów, nie uważając nawet za stosowne zawiadomić o tem rodziców.

Poza tymi „Ptakami wędrownymi” są jeszcze szajki szczywi-

stych nieletnich zbrodniarzy, które już figurowały w niejednym procesie kryminalnym. Szajki te, czyli „kliki” obecnie prowadzą miedzy sobą „walki eliminacyjne” o przywództwo, które zawsze

kończy się krwawo.

Najsiemjszy hærst najsiemjszej bandy otrzymuje godność przewod-

nicycego „parlamentu” wszystkich kliki, który obraduje nad tem, jak wyprowadzić w pole policję i jak uchylcić się od przymusowego wy- chowania opiekuniego, które jest postrachem

wszystkich nieletnich przestęp- ców.

Bandy młodociane, według oce- ny policji, liczą około 4000 człon- ków, zorganizowanych w około 600 „klikach” często

o zabarwieniu politycznym.

Już same nazwy tych kliki wska- zują na ducha, którym są przejęte: Apasze, Rinaldo, Krew Tatarska, Piraci północy, Korsarze, Czarna bandera, Długi nóż, i t. p.

Takimi ideałami przejęta jest dzisiejsza młodzież niemiecka.

Organizacje bandyckie kpią sobie z niedoleżnej policji berlińskiej

Niedawno policja berlińska zano- towała wielki sukces w walce z or- ganizacjami podziemnego Berlina. Otrzymał poważne wiadomości o mającym się odbyć w pewnym lokalu

wielkim balu młodych

społecznych, urządzała odbawę na wielką skalę i w liczbie 250 uzbrojonych od stóp do głów policjantów wargnęła na salę i aresztowała 300 podejrzanych uczestników. Aresztowanych odwieziono na kilku samochodach do prez- jum policej.

Bal, który odbywał się w jednej z największych sal Berlina, był

obchodem dziesięciolecia

istnienia jednej z organizacji bandyckich. Aresztowanie odbyło się z niemiecką precyzją i sprawno- ścią.

Około 150 policjantów w mundurach i agentów tajnych wkroczyło na sale, podczas, gdy reszta obstawała wszystkie wyjścia. Od- dział policej dokonywał

rewizji osobistych

i aresztował tych, którzy nie mogli się wykazać zadawalającymi papierami. Aresztowani i reszta towarzysząca zresztąbyname nie okazywali zdenerwowania, prze- ciwnie, obrzuciili policjantów

ironicznymi spojrzeniami

i ciekiem uwagami. A rezultat tej całej akcji? Oto jeszcze przed skończeniem zabawy wszyscy aresztowani z wyj-

kiem jednego, byli z powrotem na sali. Świat podziemny bowiem, który wśród policji posiada swych sprzymierzeńców i płatnych wywiadowców, zawsze był powiadomy o mającym się odbyć obta- wie i wysłał na zabawę same ty- ko

„niewiniatka”,

których po sprawdzeniu identy- ności na policji trzeba było natychmiast zwolnić. Prawdziwych grubych ryb na zabawie wcale nie było.

Już dziś sami berlińczycy śmieją się ze swojej „Schupo”, twierdząc, że jest ona zdatna tylko do regulowania ruchu ulicznego.

Pewien botanik przyniósł do domu koszyk grzybów i oddał je kucharcie z poleceniem, aby przyrządziła je dla jego żony na wieczórce.

Na drugi dzień uczyony wie- się z żoną przy śniadaniu:

— Jak spałaś, kochanie?

— Wyśmienicie.

— Czy przypadkiem nie odczuwałaś w nocy jakiejś niedy- spoczyci? A może miałaś jakieś bólesci?

— Nic podobnego.

— To wyśmienicie! Odkry- lem zatem nowy rodzaj grzybów jadalnych.

Kłopoty kochającego się zciaia z dialem wyjątkowej teściowej

Niezwyczajna teściowa miał pewien młody Francuz, skoro zaprosił ją na wspólną wycieczkę turystyczną podczas swego urlopu. Ale podczas tej podróży okazowało się, że teściowa zmarła,

a niepocieszony zięć załadował jej ciało, tak tego wymagają przepisy, do specjalnego wagonu i wyprawił do Paryża, gdzie

miały się odbyć uroczystości żałobne i pogrzeb.

Wskutek jakiegoś pomyłki władz kolejowych jednak wagon

oznaczono napisem „pusty” i przetoczono do Hawru do dezynfekcji. Zięć, oczekując w Paryżu na ciało zmarłej niewiasty, musiał przeprosić zgromadzonych na dworcu żałobników, po czem poczynił kroki

dla odnalezienia zguby.

Jakoż blad został naprawiony, ale zięć skarzy zarząd kolei o odszkodowanie w kwocie 1500 złotych, gdyż — jak mówi — musiał ugościć wszystkich żałobników i zapłacić podwójną takę przedsiębiorcy pogrzebowemu za niepotrzebne wysłanie kara- wanu na dworzec.

— Tatusiu, daj mi 50 groszy, chcę pojść do kina dla młodzieży.

— Co, do kina? Ty o niczem nie myślisz, tylko o przyjemno- ściach. Wczoraj widziałeś katastrofę samochodową, onegdaż pożar, jeszcze przedtem bojkę uliczną. Czy zdajesz ci sie, że żyje składa się z samych drz- jenności?

Krwawy strzał wśród ciszy wieczornej

Po cudnym jesiennym zachodzie słońca ziemia zasneża w mroku wrześniowym.

Z Sokólką do majątku Szyndziela jechał właściciel tego majątku, Jan Tarasiewicz. Tarasiewicz miał porachunki tak z mieszkańcami wsi okolicznych, jak i z najbliższymi sąsiadami. Tam wypas — tam inne spory wiejsko-sąsiedzkie. Droga wiodła przez lasek.

Nagle

padł strzał.

Po chwili drugi, trzeci, a później czwarty i piąty. Woźnica Tarasiewicza

zostaje ranny.

Swiszczę bat, konie rwa z ko-

pyta... Tarasiewicz wychodziła Wśród strzelających poznaje on blińskiego sąsiada, Adolfa Sołowieja. Drugiego osobnika nie zna. Z Sołowiejem ma porachunki datujące się od czasu sprzedania mu części swego majątku.

W dniu krytycznym woźnica mimo to, że ma lepsze oczy od starego Tarasiewicza, nie zauważał wśród strzelających Sołowieja.

W dniu dzisiejszym Sołowiej i rzekomy jego wspólnik Załocki, stają przed Sądem Okręgowym na sesji wyjazdowej w Sokólkach, który ma rozstrzygnąć czy Tarasiewicz widział strzelającego Sołowieja

przez okulary nienawiści,

czy też Sołowiej rzeczywiście dopuścił się zbrodni usiłowania zabójstwa z zasadzki. Oskarżony on jest z art. 455 K.K. który przewiduje karę bezterminowego ciężkiego więzienia. Broń oskarżonych msc. St. Łazuk.

Imponujący obchód 3-go Maja

I poświęcenie pomnika ofiarom mordu bolszewickiego

Wczoraj w dniu święta narodowego 3 Maja odbyło się uroczyste poświęcenie pomnika ku czci 16 ofiar mordu bolszewickiego w 1920 r. Białystok godnie uczcił pamięć bohaterów. Obchód wypadł niezwykle im-

ponując i uroczyście. Całe społeczeństwo złożyło hołd prochom zamordowanych. Szczególny przebieg uroczystości podamy w jutrzejszych numerach „Dziennika Białostockiego” i „Gazety Białostockiej”

Gorący protest przeciwko gwałtom hitlerowców w Gdańsku

Z inicjatywy Powiatowej Federacji Polskich Zw. Obroniów Ojczyzny odbył się w sobotę o 2 b. m. po poł. na Rynku Kościuszki wielki wiec protestacyjny przeciwko nikczemnym napadom hitlerowców gdańskich na obywatele polskich, znajdujących się na terenie wolnego miasta

Na wiec przybyły około 3000 mieszkańców, do których przemawiał p. Stefan Kalina podkreślając, że Gdańsk poszedł śladami tych polityków niemieckich, którzy dyszą nienawiścią

do wszystkiego, co polskie. Mówiąc przypomniał niszczenie polskich skrzynek pocztowych, śmierć urzędnika polskiego i barbarzyńskie pokierowanie marynarza floty polskiej.

Pamiątkowe zdjęcia pomnika OFIAR MORDU BOLSZEWICKIEGO

Nakładem Wojewódzkiego Oddz. Pol. Tow. Opieki nad Grobami Bohaterów ukazały się w sprzedaży zdjęcia pomnika wzniesionego na miejscu

mordu dokonanego przez bolszewików w 1920 r. Cena pocztówki 20 gr. Do chód przeznaczony na pokrycie kosztów budowy pomnika.

Niedoszły samobójca z „Sielanki” popełnił samobójstwo w „Morskiem Oku”

Jak już podawaliśmy w nocy 14 kwietnia w restauracji „Sielanka” usiłował pozbawić się życia wystrzałem z rewolweru sierżant 58 p. p. Eugeniusz Zalewski, raniąc się w lewe oko. Desperata odwieziono do garnizonowej Izby Chorych.

Po paru dniach został odwieziony do Grodna na leczenie w szpitalu wojskowym.

Po odbyciu kuracji udał się do swego pułku w Poznaniu. Obecnie dowiadujemy się, iż w końcu kwietnia Zalewski będąc w restauracji „Morskie Oko” w Poznaniu, pozbawił się życia. Jako przyczynę samobójstwa, desperat w pozostałym liście podał, że ma otwartą gruźlicę.

S. p. Zalewski miał 28 lat.

Straszny wypadek samochodowy

Wczoraj o godz. 4-ej rano samochód Kasy Chorych przypadkowo wskutek defektu kierownicy (dokładnej przyczyny nie ustalono) zderzył się z dorożką konną (jadącą po prawej stronie) na ul. Wasilkowskiej 12. Skutki zderzenia były straszne.

Będąca w dorożce 18-letnia Eugenia Parfiniuk (Sienkiewicza 110) została śmiertelnie raniona, dorożkarz został potłuczony, koń zabity na miejscu.

Ofiarę wypadku w stanie groźnym przewieziono do szpitala żydowskiego.

Siódmy dzień

wielkiego procesu o fałszerstwo banknotów

W sobotę 2 bm. odbywała się dalsza ekspertyza dowodów rzeczowych. Na stole sędziowskim piętrzą się stosy tych dowodów.

Obszerniejsza i ciekawa opinie w sprawie ustalania pochodzenia falsyfikatów wydał za przesyłony biegły sądowy, inż. chemii Stanisław Szymankiewicz, kierownik Wydz. Eksperterzy Państw. Zakł. Graficznych. Dziś dalszy ciąg rozpraw.

Z teatru

Dziś na scenie teatru „Palace” zostanie odegrana komedia M. Gogola „Rewizor” w wykonaniu świetnego zespołu praskiej grupy Moskiewskiego Teatru Artystycznego Stanisławskiego.

Pod Kołami samochodu

Drugi wypadek samochodowy w ciągu dnia

Dziś o godz. 10.45 rano pod samochód linii Nr. 1 komunikacji miejskiej, przed domem przy ul. Sienkiewicza wypadł wskutek własnej nieostrożności jadącego Trunkowską z Chorzel

która uległa wewnętrznym obrażeniom i wywichnięciu nogi. Kierowca autobusu Kasprzak odwiózł Trunkowską do szpitala żydowskiego, gdzie pojedaka Trunkowska z Chorzel

Nadzór weterynaryjny

na targowicy miejskiej

Celem sprawowania nadzoru weterynarnego na targowicy miejskiej Magistrat postanowił zaangażować na czwartki każdego tygodnia felczerę weterynarnego.

Nowa agencja pocztowa

Z dniem 1 maja r. b. została uruchomiona agencja pocztowa Lubin Kościelny, powiat Bielsk Podlaski.

Walka z żebrawcictwem

i tyfusem plamistym

W kwietniu na terenie Jasieniówki i Knyszyna zanotowano sporadyczne wypadki tyfusu plamistego, który został zawleczone tam przez wędrownych żebrawków. Dzięki energicznej akcji władz sanitarnych udało się zupełnie wylepić chorobę. Obecnie prowadzona jest ewidencja samotnych żebrawków na terenie powiatu celem ulokowania ich w przytułku w Zabłudowie.

UPORZĄDKOWANIE stanu sanitarnego

Władze sanitarne powiatowe zarządzili doprowadzenie powiatu do porządku do dn. 20 bm.

Miasteczka winny uprzątnać rynki, place i t. d. Na wsiach śmiechniki, gnojówki i t. d.

CENY OGŁOSZEŃ: 1 mm. wiersz 1 szp. w tekście 50 gr., za tekstem 20 gr. — Drobne 15 gr. za wyraz. — Układ ogłoszeń 8 szpaltowy.

Redaktor i wydawca Ignacy Malinowski.

Redakcja | Administracja Legionowa 1.

Zakłady Graficzne, Legionowa 1

Krwawy strzał w śród ciszy wieczornej

Po cudnym jesiennym zachodzie słońca ziemia zasneża w mroku wrześniowym.

Z Sokólką do majątku Szyndziela jechał właściciel tego majątku, Jan Tarasiewicz. Tarasiewicz miał porachunki tak z mieszkańcami wsi okolicznych, jak i z najbliższymi sąsiadami. Tam wypas — tam inne spory wiejsko-sąsiedzkie. Droga wiodła przez lasek.

Nagle

padł strzał.

Po chwili drugi, trzeci, a później czwarty i piąty. Woźnica Tarasiewicza

zostaje ranny.

Świszcze bat, konie rwa z ko-

pyta... Tarasiewicz wychodzić z Wśród strzelających poznaje on bliskiego sąsiada, Adolfa Sołowieja. Drugiego osobnika nie zna. Z Sołowiejem ma porachunki datujące się od czasu sprzedania mu części swego majątku.

W dniu krytycznym woźnica mimo to, że ma lepsze oczy od starego Tarasiewicza, nie zauważył wśród strzelających Sołowieja.

W dniu dzisiejszym Sołowiej i rzekomy jego wspólnik Załocki, stają przed Sądem Okręgowym na sesji wyjazdowej w Sokólkach, który ma rozstrzygnąć czy Tarasiewicz widział strzelającego Sołowieja

przez okulary nienawiści,

czy też Sołowiej rzeczywiście dopuścił się zbrodni usiłowania zabójstwa z zasadzki. Oskarżony on jest z art. 455 K.K. który przewiduje karę bezterminowego ciężkiego więzienia. Broń oskarżonych msc. St. Łazuk.

Imponujący obchód 3-go Maja

I poświęcenie pomnika ofiarom mordu bolszewickiego

Wczoraj w dniu święta narodowego 3 Maja odbyło się uroczyste poświęcenie pomnika ku czci 16 ofiar mordu bolszewickiego w 1920 r. Białystok godnie uczcił pamięć bohaterów. Obchód wypadł niezwykle im-

ponując o i uroczystie. Całe społeczeństwo złożyło hołd prochom zamordowanych. Szczególny przebieg uroczystości podamy w jutrzejszych numerach „Dziennika Białostockiego” i „Gazety Białostockiej”

Gorący protest przeciwko gwałtom hitlerowców w Gdańsku

Z inicjatywy Powiatowej Federacji Polskich Zw. Obroniów Ojczyzny odbył się w sobotę o 2 b. m. po poł. na Rynku Kościuszki wielki wiec protestacyjny przeciwko nikczemnym napadom hitlerowców gdańskich na obywatele polskich, znajdujących się na terenie wolnego miasta

Na wiec przybyły około 3000 mieszkańców, do których przemawiał p. Stefan Kalina podkreślając, że Gdańsk poszedł śladami tych polityków niemieckich, którzy dyszą nienawiścią

Umową autobusową z f. „AUTOKAROS”

rozpatruje Urząd wojewódzki

Urząd Wojewódzki (Wydział Samorządowy) wystosował do p. Prezydenta miasta pismo, w którym prosi o nadesłanie uchwał Magistratu i Rady Miejskiej wraz z całkowitym materiałem przetargowym oraz projektem umowy w sprawie komunikacji autobusowej w mieście, celem rozpatrzenia i ewent. zatwierdzenia.

Pracownicy miejscy wobec obniżenia poborów

Dziś w sali posiedzeń Rady Miejskiej o godz. 7 wiecz. odbędzie się nadzwyczajne Walne Zebranie pracowników miejskich celem omówienia sytuacji, wytworzonej w związku z obniżeniem poborów, i zajęcia stanowiska w tej sprawie.

Siódmy dzień wielkiego procesu o fałszerstwo banknotów

W sobotę 2 bm. odbywała się dalsza ekspertyza dowodów rzeczowych. Na stole sędziowskim piętrzą się stosy tych dowodów.

Obszerniejsza i ciekawa opinie w sprawie ustalania pochodzenia falsyfikatów wydał za przesyłony biegły sądowy, inż. chemii Stanisław Szymankiewicz, kierownik Wydz. Eksperterzy Państw. Zakł. Graficznych. Dziś dalszy ciąg rozpraw.

Nakładem Wojewódzkiego mordu dokonanego przez bolszewików w 1920 r.

Cena pocztówki 20 gr. Do-

szód przeznaczony na pokry-

nikiem kosztów budowy pomnika.

Niedoszły samobójca z „Sielanki” popełnił samobójstwo w „Morskiem Oku”

Jak już podawaliśmy w nocy 14 kwietnia w restauracji „Sielanka” usiłował pozbawić się życia wystrzałem z rewolweru sierżant 58 p. p. Eugeniusz Zalewski, raniąc się w lewe oko. Desperata odwieziono do garnizonowej Izby Chorych.

Po paru dniach został odwieziony do Grodna na leczenie w szpitalu wojskowym.

Po odbyciu kuracji udał się do swego pułku w Poznaniu. Obecnie dowiadujemy się, iż w końcu kwietnia Zalewski będąc w restauracji „Morskie Oko” w Poznaniu, pozbawił się życia. Jako przyczynę samobójstwa, desperat w pozostałym liście podał, że ma otwartą gruźlicę.

S. p. Zalewski miał 28 lat.

Straszny wypadek samochodowy

Wczoraj o godz. 4-j rano samochód Kasy Chorych przypadkowo wskutek defektu kierownicy (dokładnej przyczyny nie ustalonej) zderzył się z dorożką konną (jadącą po prawej stronie) na ul. Wasilkowskiej 12. Skutki zderzenia były straszne.

Będąca w dorożce 18-letnia Eugenia Parfiniuk (Sienkiewicza 110) została śmiertelnie raniona, dorożkarz został potłuczony, koń zabity na miejscu.

Ofiarę wypadku w stanie groźnym przewieziono do szpitala żydowskiego.

Nadzór weterynaryjny

na targowicy miejskiej

Celem sprawowania nadzoru weterynarnego na targowicy miejskiej Magistrat postanowił zaangażować na czwartki każdego tygodnia felczerą weterynarnego.

Nowa agencja pocztowa

Z dniem 1 maja r. b. została uruchomiona agencja pocztowa Lubin Kościelny, powiat Bielsk Podlaski.

Walka z żebrawcictwem

i tyfusem plamistym

W kwietniu na terenie Jasieniówki i Knyszyna zanotowano sporadyczne wypadki tyfusu plamistego, który został zawleczone tam przez wędrownych żebrawków. Dzięki energicznej akcji władz sanitarnych udało się zupełnie wylepić chorobę. Obecnie prowadzona jest ewidencja samotnych żebrawków na terenie powiatu celem ulokowania ich w przytułku w Zabłudowie.

UPORZĄDKOWANIE stanu sanitarnego

Władze sanitarne powiatowe zarządzili doprowadzenie powiatu do porządku do dn. 20 bm.

Miasteczka winny uprzątnać rynki, place i t. d. Na wsiach śmiechniki, gnojówki i t. d.

Z teatru Pod Kołami samochodu

Drugi wypadek samochodowy w ciągu dnia

Diś o godz. 10.45 rano pod samochód linii Nr. 1 komunikacji miejskiej, przed domem przy ul. Sienkiewicza wpała wskutek własnej nieostrożności pojazda Trunkowska z Chorzel

która uległa wewnętrznym obrażeniom i wywichnięciu nogi. Kierowca autobusu Kasprzak odwiózł Trunkowską do szpitala żydowskiego, gdzie pozostała na kuracji.

CENY OGŁOSZEŃ: 1 mm. wiersz 1 szp. w tekście 50 gr. za tekstem 20 gr. — Drobne 15 gr. za wyraz. — Układ ogłoszeń 8 szpaltowy.

Redaktor i wydawca Ignacy Malinowski.

Redakcja i Administracja Legionowa 1.

Zakłady Graficzne, Legionowa 1